

nih krajih. Za izdelavo enega jurja je rabil Petrič tri dni. Od njega izgotovljene potvorbe so bile natančno posnete in jih je bilo težko prepoznati. Pred velikonočnimi prazniki je podal Petrič domov, kjer mu je zmanjkalo denarja. Na velikonočni ponedeljek se je vrnil skrivaj na Gradišče, vlomil je v Gracarjevo škrinjo in je odnesel iz nje preostanek ponarejenih ti-sočakov in med temi tudi enega pravega, katerega je bil dal stari Gracar Petriču za vzorec. Tatvina je starega Gracarja tako razburila, da je v nerazsodnosti ovadil zadevo orožnikom in spravil v luknjo se-be, svoja dva sina in spretnega ponare-jevalca.

Prijet tihotapec z zlatnino. Na Rakeku so prijeli financarja Ivana Pakiža, urarja in draguljarja v Ljubljani. Pri natančni preiskavi so našli v njegovem plašču za 20.000 lir zlatnine, katero je nakupil v Trstu in jo je hotel vtihotapiti v Ljubljano. Pakiž je ob zlatnino in bo moral plačati še 200.000 din globe.

Naglo razčiščen roparski napad. Notar v Škofji Loki je izplačal Janezu Erženu iz Pungarta 3000 din dote. Eržen se je podal s kolesom v Kranj, kjer se mu je pridružil Vinko Škrabelj s Trate pri škofovškem kolodvoru. Možakarja sta popivala nekaj časa in sta se vračala v navdušenem stanju proti Škofji Loki. V Stražišču je zahteval Škrabelj od Eržena 50 din, katerih pa ni dobil in je hotel Eržen sam domov na kolesu. Pri Križnarjevem vrtu je pridrvel nekdo na kolesu za njim ter ga je sunil, da je padel. Neznani napadalec je pobegnil na kolesu. Ko se je Eržen pobral, je ugotovil, da mu manjka delavska knjižica in ves denar, katerega je imel v njej. Oropani je koj sumil, da ga je napadel in mu ukradel denar Škrabelj, h kateremu se je podal drugo jutro po opisanem dogodku. Prijatelj Škrabelj pa je Eržena pošteno obdelal s polenom in ga je vrgel iz hiše. Izropani in prebitinani Eržen je javil za-devo orožnikom, ki so Škrablja aretirali in ga pripravili do počasnega priznanja. Pri

hišni preiskavi so našli orožniki Erženovo delavsko knjižico in 1000 din. Škrabelj je še priznal, da je dal 1000 din shraniti svoji sestri, nekaj drobiža pa je zakopal. Eržen je dobil vrnjenih 2085 din in mu še manj-ka 700 din.

Izpred sodišča

Obsojeni nasilneži. Pred mariborskim kazenskim senatom so se zagovarjali zadnje dni: 26 letni Franc Banfič in njegov 23 letni brat Anton Banfič iz Radovcev, in 24 letni delavec Ivan Pfeifer iz Drakšlja. Omenjena trojica je 12. decembra 1937 na Pfeiferjevem domu napadla in zvezala krošnjarja Ivana Hrovata. Vzeli so mu krošnjarsko robo, pa tudi saharin in vžigalnice, katere je prodajal. Obtoženi so bili obsojeni radi prikrajšanja in odvzema svobode, in sicer: Franc Banfič na šest mesecev strogega zapor, Anton Banfič na sedem mesecev in Anton Pfeifer na štiri mesece strogega zapor.

Obsojeni mladi vlomilci in tatovi. Pred velikim senatom celjskega okrožnega sodišča se je vršila 20. aprila obravnava proti mladi vlomilski in tatinski družbi, ki je uganjala skrajno nepošteno posle krog št. Pavla pri Preboldu. Javna razprava je bila razpisana proti 24 letnemu brezposelnemu brivskemu pomočniku Cvetku Ivanu, 20 letnemu delavcu G. Francu, 21 letnemu delavcu Rozmanu Josipu, 26 letnemu Čobalu Antonu in 33 letnemu Basletu Jožetu iz št. Pavla. Sodišče je obsodilo Cvetka na 22 mesecev robije, G. Franca na eno leto strogega zapor, Rozmana na sedem mesecev strogega zapor, Čobala na deset dni zapor, Basleta pa na dva meseca in deset dni zapor, 600 din denarne kazni, pogojno za dobo treh let.

Obsojena četvorica tatov. Pred senatom okrožnega sodišča v Celju so se zagovarjali 22. aprila: 30 letni trgovski pomočnik Valter Haberl s Sp. Hudinje, 25 letni šofer Ant. n. Bianki iz Gaberja, 29 letni trgovski pomočnik Vinko Žuraj iz Žalca in

41 letni trgovec Franjo Starec iz Celja. Prva dva sta bila obtožena, da sta v času od 15. maja do 16. decembra 1937 v pre-sledkih pokradla celjski tvrdki Rakusch iz skladišča v Mestnem mlinu razne želez-nine za 60.000 din. Starec in Žuraj pa sta, prvi kot lastnik železninske trgovine in drugi kot njegov trgovski sotrudnik, obr-toma kupovala ukradene železne izdelke v vrednosti 49.236 din. Haberl je bil obso-jen na štiri leta robije, Bianki na dve in pol leta, Žuraj in Starec pa vsak na 1200 din denarne kazni.

Slovenska Krajina

Sobota dobi okrožno sodišče 1. junija. Iz Beo-grada javljajo 20. aprila, da je stopil ta dan v veljavo zakon o osnovanju novih okrožnih sodišč in dobi Slovenija novo okrožno sodišče v Soboti. To sodišče bo začelo poslovati 1. junija. Ven-dar ostanejo vsi civilnopravni spori na ozemlju, ki se prideli novemu okrožnemu sodišču v So-boti, še nadalje pri okrožnem sodišču v Maribo-ru, dokler se ti spori ne končajo. Vse ostale ci-vilnopravne stvari z navedenega področja pa mo-ra mariborsko okrožno sodišče izročiti s 1. junijem novemu okrožnemu sodišču v Soboti. Kazen-skopravne stvari s tega ozemlja ostanejo še na-dalje pri mariborskem okrožnem sodišču, če je obtožnica že vložena. Če pa obtožnica še ni vlo-žena, se izročijo ti kazenskopравни predmeti no-vemu okrožnemu sodišču v Soboti. Mariborsko državno tožilstvo bo prav tako izročilo s 1. ju-nijem vse nekončane predmete novemu držav-ne-mu tožilstvu v Soboti. Sodni spisi pa ostanejo še nadalje pri okrožnem sodišču v Mariboru v tam-kajšnjem arhivu in se bodo izročili novemu sodi-šču samo tedaj, če jih bo novo sodišče zahtevalo. Ustanovitev okrožnega sodišča v Soboti se bo odložila na poznejši čas samo tedaj, če bi se do 1. junija ne mogli najti v Soboti primerni pro-stori.

Huda prometna nesreča. Nedaleč od Sv. Križa pri Čakovcu se je zgodila zadnje dni huda pro-metna nesreča, ki je zahtevala eno smrtno žrtev

puščavski — — — sad! Vidim — — — kako — — —
— vam — — — tekne. Palmo — — — ste — — —
obrali — — — do — — — zadnjega — — — datlja.
Palmovo — — — drevo — — — je — — — bilo
— — — vsajeno — — — pred — — — vami. Vzkliko
— — — je — — — pred — — — vašimi — — —
očmi — — — se — — — razraslo — — — do — — —
— — — stropa. Cvetelo — — — je — — — obrodilo
— — — obilen — — — sad — — — katerega — — —
— — — ste — — — vsega — — — potrgali — — —
in — — — do — — — zadnjega — — — povžili.
Datljeva — — — palma — — — je — — — dosegla
— — — svoj — — — namen — — — in — — —
naj — — — zgine — — — izpred — — — vaših
— — — oči!«

Egipčan se je pognal s stola ter priškrnil elek-trično razsvetljavo. Na mizici je bil lonec brez palme, le vsa dvorana je cmokala z usti ter jezikom, ker je pravkar poskušala v puščavi dozorele datlje... Čarodejne predstave je bilo konec. Gledalci so se globoko oddahnili ter se začudeno razgledali po raz-svetljeni dvorani... Minulo je precej časa, preden je zaploskal prvi in za njim vsi drugi v priznanje. Videli in doživeli so čudež, ki je moral presenetiti še tako nevernega Tomaža.

Čez dva dni po opisani čarovniški predstavi se je oglasil pri fakirju štabni narednik Rupnik. Izvle-kele je listnico in mu pokazal fotografije, v katere se je zagledal čarodej, se nasmehnil in menil pri-znalno:

»Ti si pa ptič! Pogruntal si coprnijo. Od danes sva prijatelja.«

Kaj je bilo v resnici na čudežu kraljevega foto-grafa? S svojim pogledom je hipnotiziral ali uspaval vso dvorano. S prav počasnim govorjenjem je pre-pričal gledalce, da vidijo, kako se prikaže palma iz lonca, raste, požene listje, cveti, obrodi sad in tega trgajo, ga devajo v usta in s slastjo požirajo.

Rupnik je bil edini od navzočih, ki je ostal bolj prikrito v kotu dvorane, odkoder je snemal z malim fotografičnim aparatom: vzklitje, rast, listje, cvetje in sad palme. Kaj so pokazali razviti fotografični posnetki? Lonec brez palme in čudodelnika, sedečega na stolu s prekrižanimi rokami in motrečega uspa-vano dvorano... Fotografija ne more lagati. Čarodej je pošteno potegnil z uspavanjem ter usiljenim pre-pričanjem najvišje častnike, kateri so prisegali na verodostojnost njegovih čudes.

(Dalje prihodnjič)

ki doslej neznani plin, ki se je ob svetilkah vžgal in povzročil pre-cejšnjo zmedo. Ko pa so videli, da ni nobene nevarnosti, da plin čisto krotko in mirno go-ri samo v debelosti pol metra, so začeli gasiti. Toda plin se je vedno znova vžgal. Da bi se ga dodobra znebili, so ga napeljali po posebnih ceveh iz rudnika na prosto. Komaj pa je cev s plinom zagledala beli dan, se je plin kar sam od sebe zopet vžgal in s svojim lepim plame-nom privabil množico radovednežev. Zapiski, ki poročajo o tem ne-navadnem dogodku, pravi-jo, da je ognjeni zu-belj na koncu cevi go-rel neprenehoma dve leti in devet mesecev. Tako se je plin razodel ljudem in jim pokazal svojo pomembnost.

in dva hudo ranjena. Tovorni avto, na katerem so se vračali sejmarij s sejma v Koprivnici v Turinšče, je srečal na cestnem ovinku kmečki voz, ki je vozil po napačni strani. Ignac Pergar (njegová mati je lastnica vozila), ki je šofiral avto, je hotel za vsako ceno zavreči v zadnjem trenutku, da bi preprečil trčenje. Avtomobil je pri prenapetosti zaviral v obcestni jarek, kjer se je preobrnil. Sejmarija Ana Zver iz Lipe je dobila pri padcu tako hude notranje poškodbe, da so jo prepeljali umirajočo v bolnišnico v Čakovec. Fr. Matjašec in Avguštin Jagorevec se je razlila vsled udarca ob trda tla kri v možganih in so ju oddali v nezavestnem in brezupnem stanju v bolnišnico. Barbara Skledar si je zlomila ključnico. Drugi potniki so bili lažje poškodovani in so se razšli vsak na svoj dom v domačo oskrbo.

Sobota. Martinišče. Pomankanje prostora nas je prisililo, da začnemo s pripravi za zidavo nove kapelice. Ker prostore, kjer je sedaj kapelica, nujno rabimo, da lahko sprejmemo več gojencev in da tudi lahko zbiramo ob nedeljah in praznikih okoliško mladino, da jo odtegnemo cesti in drugim slabim vplivom. V ta namen smo se tudi obrnili na dobra srca preko Mure, in ne zaman. Prav lepo so se odzvali naši prošnji, in na tem mestu se vsem darovalcem prav lepo zahvaljujemo. Ljubi Bog naj vsem tisočero povrne! Če bi kdo hotel poslati kak dar v ta namen, naj kupi na pošti ček in napiše čekovno številko 13.682 in zadaj »za kapelico«. Naši gojenci molijo vsak dan za svoje dobrotnike. Bog plačaj vsem! Vodstvo zavoda.

Tujina je res nevarna. Kakor smo že parkrat pisali, nekateri naši delavci v tujini zelo slabo živijo. Zgodil se je tudi primer, da je prišel mož žene, ki je v Nemčiji, in prosil, da se naj napiše delodajalcu v Nemčijo pismo s prošnjo, naj da ustreliti njegovo ženo, ki je lansko leto prišla po šestih mesecih domov brez pare in tudi letos tako izgleda, ker se ji ne ljubi delati, pač pa uganja druge stvari. Takim ljudem se bo moral na vsak način drugo leto preprečiti odhod v tujino, da dobri delavci ne zgubijo ugleda. — Zelo je mrzlo v Nemčiji; veliko delavcev je že obolelo, ker so vzeli s seboj le letno obleko, ali pa drugačne sploh imeli niso. Molimo za te naše siromake v tujini, da se vrnejo v jeseni zdravi in srečni domov! — Veseli nas, da je v zadnji številki tudi »Murska krajina« pisala o naših delavcih. Piše, da so dobili obvestilo, da se nekateri naši delavci zelo grdo obnašajo in propadajo ter delajo sramoto vsem drugim. Le tako naprej!

Topla prošnja bo v nedeljo, 1. maja, pri Sv. Sebeščanu, to je veliko goričansko proščenje. Pridite od blizu in daleč!

Sv. Sebeščan. Naš občinski tajnik je odšel na enomesečni tajniški tečaj v Ljubljano. Nadomestila ga župan.

Naši rajni

Turška vas pri Slovenjem Gradcu. Spremili smo ob ogromni udeležbi našega prijatelja M. Goršeka, p. d. Mikelna, na njegovi zadnji poti. Rajni je bil prijazen in radodaren do vseh ljudi. Koliko je brezposelnih pri njem prenočevalo in koliko jih je nasitil in napojil, to vemo vsi, in koliko je dobrega storil in zlasti še za cerkev in druge koristne ustanove! Tudi pri ustanovitvi požarne brambe je bil rajni mnogo pomagal. Na mrtvaškem odru so ga stražili gasilci in tudi nosili so ga. Načelnik gasilcev se je v ganljivih besedah poslovil od rajnega. Rajni je bil tudi tako srečen, da je bil pred vojno z rožmarji v Sveti deželi in je tam obiskal brata, ki je

tam redovnik že precej let. Naj mu ljubi Bog obilno poplača, kar je dobrega storil, mi mu bomo pa ohranili trajen spomin!

Št. Ilj v Slov. goricah. Umrl je Franc Draž, posestnik v Zmrzleku. Rajni je bil zaveden slovenski mož iz odlične Draž-Nemčeve družine. Že od rane mladosti je bil v vrstah naših narodnih in krščanskih bojnikov in se je udeležil hudih borb pred svetovno vojno za naš št. Ilj. Večkrat je z veseljem pripovedoval, kako je sodeloval pri agitaciji s Thalerjem, župnikom Keleminom, Zebotom, kaplanom Golobom, kaplanom Roškarjem in drugimi, ki so vodili borbe za slovenski št. Ilj. Marsikaterokrat je odkrito povedal: »Sedaj bi se marsikateri rad trkal po svojih prsih, češ Slovenec sem, ali tedaj, ko smo šentiljski rojaki imeli borbe z nemštvom, tedaj pa teh »patriotov« nikjer ni bilo!« Blagi Nemčev Franc, počivaj v miru v slovenski zemlji, katero si tako ljubil in spoštoval!

Sv. Lenart v Slov. goricah. Dne 15. aprila je po kratki bolezni zatisnila svoje trudne oči zvesta žena in dobra mati Jožefa Schönvetter, posestnica v Zamarkovi. Njen pogreb, ki se je vršil na velikonočno nedeljo popoldne, je pričal o splošnem spoštovanju, ki ga je rajna uživala. Na njeni zadnji poti jo je spremlila tako velika množica ljudi, da je Lenartčani že dolgo ne pomnijo. Marsikomu se je zaliskala solza v očesu, ko je videl, kako težka je bila ločitev možu in otrokom. — Draga mamica, uživaj pri Bogu tisto srečo in veselje, ki ga je v tej dolini solz ljudem tako malo usojenega! Možu in otrokom pa naše iskreno sožalje!

Sv. Jurij v S^v. goricah. Po hudem trpljenju je umrl 20. aprila 78 letni Jože Korošec. Večkrat je prejel sv. zakramente. Svoje muke je do zadnjega nadvse vdano in potrpežljivo prenašal. Bil je zaveden naš mož, saj je bil 47 let naročnik »Slov. gospodarja«. Velika množica ga je spremljala na zadnji poti. Domači pevci so mu na domu in ob grobu zapeli žalostinke. Žalujočim naše sožalje — rajnemu pa večni mir in pokoj!

Sv. Andraž v Halozah. Na veliko soboto zjutraj je zatisnila po mučni bolezni svoje trudne oči blaga žena, skrbna gospodinja in dobra mati Ana Merc iz Repiš. Bila je v družbi s svojim možem zelo skrbna gospodinja ter je s svojo delavnostjo, skrbnostjo in varčnostjo bila drugim za zgled. Vzredila je sedem otrok v pravem katoliškem duhu, od katerih je en sin v Ameriki. Kljub slabemu vremenu se je udeležilo njenega pogreba veliko ljudi. Žalujoči rodbini naše sožalje — dobri materi pa večni mir in pokoj!

Slivnica-Orehova vas. Umrl je v Orehovi vasi v osemdesetem letu starosti daleč znani, ugledni bivši veleposestnik in gostilničar Lobnik Anton. Pokojni je bil eden najbolj značajnih in odločnih borcev za pravice Slovencev v stari Avstriji, neustrašen in neupogljiv značaj, v katerega so se ardit, a brezuspešno zaganjali nemški janičarji, uverjeni, da z njim pade vsa slivniška slovenska trdnjava. »Slovenski gospodar« je nad 50 let neprenehoma prihajal v njegovo hišo in še prihaja, kakor cela vrsta drugih, nabožnih in poučnih, listov in časopisov. Mnogo časa in truda je žrtvoval za napredek in dobrobit

bivše občine Orehova vas, kjer je bil dolgo let prvi občinski svetovalec ter kot namestnik pok. državnega poslanca Pišeka vodil občinske posle. Kot prvi načelnik Posojilnice v Slivnici si je s svojim obširnimi znanjem pridobil veliko zaslug, da se je povzdignila v razmeroma kratkem času do enega najboljših kmečkih denarnih zavodov. Za Izobraževalno društvo, čigar ustanovni član je bil, so on in njegova družina veliko žrtvovali. Kakor je sam bil dober in značajan Slovenec in kristjan, tako je s svojo blago, pred 20 leti umrlo ženo, vzgojil tudi svojih pet sinov in dve hčerki. Vsi skupaj in vsak zase delajo čast Lobnikovemu imenu in so ponos in čast občine in fare. Oče Lobnik je bil splošno znan kot izreden živinorejec, zlasti je imel veselje s pitanjem volov ter je v tem oziru užival velik sloves pri mariborskih mesarjih. Ob prostem času je mnogo čital in pisal, posebno rad je zlagal pesmi, šaljive in priložnostne. Spomin je imel tako dober, da se je od svoje mladosti vseh važnejših dogodkov natančno spominjal in je bil nekaka živa kronika naše fare. Posebno značilen pa je bil njegov čut za resnico in pravico; vse je lažje pozabil, vsako žalitev in škodo, samo laž in nepoštenost je nadvse mrzil. Na njegovi zadnji poti so ga spremljali bližnji in daljnji, ubogi in bogati, ter molili za pokoj njegovi blagi duši. Na grobu se je spominjal njegovih dobrih del v poslovnem govoru g. duhovni svetnik in župnik Mihalič, domači pevci so pa na domu in ob grobu zapeli žalostinke v slovo. Naj dobri Bog očetu Lobniku vse tisočero poplača, otrokom in vnukom pa vilva tolažbo in upanje na svidenje brez ločitve!

Nova cerkev. Dne 10. aprila je izdihnil med pridigo v cerkvi v kapeli Srca Jezusovega skoro neopaženo svojo blago dušo Andrej Plešnik, zidar iz Polž. Naj počiva v miru!

Sv. Jurij ob Ščavnici. Med odmevom velikonočne aleluje je stopla smrt v prvo hišo v fari. V župnišču je umrla 66 letna kuharica Marija Bibijanko, ki je v občeudovanja vredni skromnosti, tihoti, dobrosrčnosti in skrbnosti 19 let gospodinjila našemu g. župniku. Zadnjega spremstva na pokopališče se je udeležilo osem gg. duh.nikov, dva bogoslovca, Marijina družba in izredno mnogo ljudi. Pevci so pred cerkvijo in ob grobu zapeli dve žalostinki. V slovo blagopokojni je govoril p. Ladislav, ki je bil tolikokrat gost v našem župnišču. Plemeniti rajni večni mir in pokoj!

Središče ob Dravi. V sredo, 20. aprila, popoldne smo pokopali na farnem pokopališču v ormoški bolnišnici umrlega Mateja Kosi, posestnika iz Obreža. Pokojnik je bil vzoren kmet, požrtvovalen delavec na polju gasilstva, večleten občinski odbornik ter zvest podpornik katoliških organizacij. Kako ga je cenilo tukajšnje prebivalstvo, je pokazal pogreb, ki je bil dolg nad pol kilometra. Večna luč naj mu sveti! — Žalujočim naše sožalje!

Razbor pri Zidanem mostu. Na velikonočno ponedeljek smo položili k večnemu počitku mladega, vzornega moža in kmeta iz Lisc Martina Vadnerja. Rajnega bo pogrešala vsa župnija. Dragi Martin, počivaj v miru — žalujočim naše sožalje!

Društvene vesti

Kamnica pri Mariboru. Prosvetno društvo vprižori v nedeljo, 1. maja, ob treh popoldne v cerkveni dvorani za zaključek letošnje sezone »Bele vrtnice«, sliko iz življenja v štirih dejanjih. Prijatelji, na svidenje!

Sv. Lenart v Slov. goricah. Prosvetno društvo »Zarja« bo priredilo na blinkošni ponedeljek, dne 6. junija, veliko loterijo z okrog 300 dobitki prak-

tične vrednosti. Na to že sedaj opozarjamo vs od blizu in daleč, da si preskrbe srečke.

Kapela pri Radencih. Dekliški krožek Bralne-ga društva bo ponovil 1. majnika ob štirih popoldne v dvorani gospe Pergerjeve v Sv. Juriju ob Ščavnici krasno in ganljivo petdejansko igro »Lurška pastirica«. Vsi prijazno vabljeni, da se te lepe igre v obilnem številu udeležite!